

Valk, foto DAN

Ransuilkuiken, foto DAN

Eerst Opkalefateren, dan Vrijlaten

Dierenambulance Nijmegen zet zich belangeloos in voor mens en dier

Brommetje, een van onze katers, kwam met een merel thuis. Het diertje leefde nog en hij wilde het in ruil voor een extra portie brokjes afstaan. Wij spoedden ons naar de DAN: Dierenambulance Nijmegen. De dame aan de telefoon had gevraagd of het misschien mogelijk was dat wij de vogel zelf zouden komen brengen, omdat het zo druk was. Vanzelfsprekend! Het slachtoffer viel immers onder onze verantwoordelijkheid. Uit dit simpele verzoek sprak een wereld van dienstbaarheid aan mens en dier. Dat trof ons, omdat de service die deze organisatie biedt, veel minder vanzelfsprekend is dan wordt aangenomen. Ze bestaat bij de gratie van giften en de inzet van vele vrijwilligers.

De merel overleefde zijn avontuur niet, maar diens dood was wel de aanleiding om de DAN eens voor het voetlicht te brengen. DAN is één van de drie dierenambulances die een vergunning hebben voor roofvogelopvang. Veri van Ommen bezit alle benodigde vergunningen en is – hoe kan het ook anders – zeer bevroegen. Zij vertelt ons dat veel dierenleed veroorzaakt wordt door menselijk falen, waardoor vogels verstrikt raken in visdraad of sixpack-ringen. Dat mensen op het verkeerde moment hun tuin opruimen, waardoor jonge egeltjes in de problemen komen. Veri vertelt ook over het mannetje van een aangereden zwaan, die een uur na het ongeval op de plek van het onheil zat te wachten op de terug-

Aalscholver, foto's DAN

keer van zijn wijfje. Die hebben de medewerkers van de DAN toen ook maar opgehaald. Zij hebben het stel samen verzorgd tot vrouwlief beter was. Ook vertelt zij over de tragiek van kippen die van een vrachtwagen waren gevallen en nauwelijks als kip herkenbaar waren. "Niet iedereen is geschikt voor dit werk. Je moet sterk in je schoenen staan,

want de beelden of belevissen zijn soms heel schokkend. Je hebt het virus, of je hebt het niet.", zegt adjunct-directeur Jacqueline Bouwhuisen. "Zo was er eens een echtpaar dat zijn hondje mocht meenemen naar het verzorgingstehuis. Toen de man dement werd kon het stel de zorg voor het dier niet meer aan. De hond moest worden weggehaald.

Vuursalamander en jonge merel, foto's DAN

Zo'n voorval is hartverscheurend. Onze medewerkers zijn vaak lang bij DAN betrokken. Zij hebben een hechte band met elkaar en vangen elkaar goed op. De koffiekamer is de uithuilplek bij uitstek."

Gelukkig zijn er ook genoeg mooie, betekenisvolle aspecten aan het werk. DAN brengt op verzoek dieren en hun baasjes naar de dierenarts. Vooral ouderen maken daar gebruik van. De ambulance-medewerker rijdt soms een extra rondje als hij merkt dat iemand opleeft door het 'uitje'. Ook iemand die zijn huisdier heeft moeten laten inslapen, krijgt de nodige nazorg. Om dit werk te kunnen doen is veel psychologisch inzicht nodig. 's Nachts belde er eens een invalide vrouw, omdat haar parkietje thuis was ontsnapt en zij bang was dat zij het zou overrijden met haar rolstoel. De betreffende medewerkster bleef de hele nacht bij haar, omdat bleek dat de vrouw een luisterend oor nodig had.

Mensen zijn tegenwoordig meer betrokken bij dieren dan vroeger, maar slaan soms goedbedoeld de plank volledig mis. Een gans die zijn vrouwtje verloor, kreeg van buurtbewoners een nieuwe ega. Er ontstond opschudding in de wijk toen hij zijn partner niet accepteerde. Men wist niet dat ganzen zelf een partner kiezen. Zo zijn vogels die uit het nest gevallen lijken, juist de zwakkelingen die er werden uitgegooid. Komische voorvallen zijn er natuurlijk ook. Zoals dat van de vrouw die opbelde dat er een duif op haar balkon zat die niet kon vliegen. Veri informeerde toen of hij de lift genomen had naar de vierde etage. Of de mensen die 's middags een hamster hadden gekocht en 's avonds in paniek opbelden dat zijn wangen zo dik waren.

Gedumpte dieren vormen een groot probleem. Stuitend was de vrouw die belde dat zij van haar Jack Russel af wilde, omdat haar man de volgende dag een nieuwe pup zou meebrengen. Ook kwam er eens een melding binnen dat er fretjes vrij rondliepen in het bos. Het waren er 28 en ze waren gelukkig erg tam, zodat het vangen geen problemen gaf. Hangbuikzwijntjes worden ook nogal eens afgedankt. Mensen beginnen aan een huisdier zonder te beseffen wat het dier nodig heeft en welk gevaar het kan opleveren. Zo kopen zij dan een stokstaartje via internet, omdat het er zo schattig uitziet. Dat het dier speciaal licht en veel warmte nodig heeft, dat het graaft en andere dieren of zelfs kinderen kan aanvallen, weten zij niet. Maar ook iemand die zonder kennis van zaken een jonge vos opvangt en het dier te tam maakt, veroorzaakt groot ongemak.

Het grootste deel van het werk bestaat uit het helpen en opvangen van in het wild levende dieren. Reeën bijvoorbeeld, die in het voorjaar hun moeder kwijt raken. Eekhoorns, bunzings, uilen, een reiger, schildpadden, een buizerd, zelfs poolvossen, een jonge struisvogel en een zeldzame vuursalamander waren al eens te gast in de dierenopvang. Het moment dat een dier weer teruggezet kan worden in de natuur, is altijd bijzonder. Sommige dieren gaan naar een andere, gespecialiseerde opvang, zoals eekhoorns, reptielen en papegaaien. Behalve Peter-tje, de grijze roodstaartpapegaai die door zijn zieke baasje aan een van de medewerkers was gegeven. In oktober werd hij 's nachts gestolen uit de opvang. Dat is extra tragisch, omdat papegaaien altijd erg gehecht zijn aan hun verzorger. Andersom geldt dat in dit geval natuurlijk ook.

Bunzing-, eekhoorn- en egelbaby's, foto's DAN

Van al de mensen die er werken, worden er slechts twee betaald. De overige 60 (!) verrichten hun werk als onbezoldigd vrijwilliger bij de stichting. Dat betekent in de praktijk dag en nacht paraat zijn, ook in het weekeinde. Elke dag is één van 11 diersoorten uit Nijmegen en omstreken beschikbaar voor noodgevallen. Wat ooit (1985) in een huiskamer begon op initiatief van een huisarts en een bevriend echtpaar, groeide uit tot een professionele opvang voor hoofdzakelijk vogels en egels. Toch knoopt DAN met moeite de eindjes aan elkaar. Giften van particulieren en een aantal gemeenten in de regio, waaronder de gemeente Nijmegen, vormen de basis. Praktische hulp ondervindt men van een aantal bedrijven en zo nu en dan van particulieren. Al die steun is net voldoende om de dagelijkse zorg

te kunnen bekostigen. Twee van de drie ambulances, die ooit uit een nalatenschap werden betaald, hebben al meer dan 300.000 kilometer gereden en zijn binnenkort aan vervanging toe. De derde werd zeer recent total loss gereden. Ook is er dringend behoefte aan een vluchtren voor de roofvogels. Dat is een ruimte waarin de vogels die hersteld zijn, het vliegen kunnen oefenen. Met een bedrag van € 3000,- kan dat laatste al gerealiseerd worden, verwacht Veri. In principe is elke gift welkom, of het nu een geldbedrag is, of een rol gaas die u over hebt. Zo ontving de DAN al eens een houten schuurtje van iemand, dat nu in gebruik is als egelopvang. Dus helpt u deze mensen ook bij hun liefdevolle werk? Zij zullen het DANKbaar aanvaarden.
www.dierenambulancenijmegen.nl